

HOGYAN JAVÍTHATSZ A KAPCSOLATAIDON?

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2020. február 9.

Dicsőség legyen Istennek! Kíváncsian néztek most rám, vajon miről fog ma beszélni? Vajon Attila mit hozott? Mi van a puttyomban, mint egy télapónak? Én úgy hiszem, hogy akik szolgálnak, azok igyekeznek nem a saját forrásból meríteni elsősorban, hanem Isten Szellemét követve szeretnének mindig, minden alkalommal szólni. Egy olyan üzenet van itt ma előttem, ami mindnyájukat érint. Senkit se tudok ebből kihagyni, mert mindenkinek vannak emberi kapcsolata. Azonban mielőtt belekezdene, szeretném megkérdezni, hányan vagytok itt először, akik soha nem voltatok még ilyen alkalmon? Isten hozott benneteket! Hiszem azt, hogy az üzenet nektek is szólni fog, mert nektek is vannak emberi kapcsolataitok. Több kapcsolatot van embertársaidal, mint az a kapcsolatod, akivel jöttél. Házastárssal, gyermekkel.

Ezeknek a kapcsolatoknak a helyreállításáról szeretnék a mai napon beszélni úgy, hogy szeretném ezt a házasság keretein belül egy kicsit elmondani, ugyanis a mai napon egy nemzetközi házasság hete sorozat indult, amely már több éves hagyományként jelen van a keresztény történelemben az elmúlt évtizedekben. Ezekben a február eleji Valentin nap környéki napokban keresztény gyülekezetek, egyházak hangsúlyozzák a házasság, a család, a szeretet, az egység fontosságát, és azt, hogy milyen nagy szükség van arra, hogy a gyülekezetek erősek legyenek. Mégpedig úgy legyenek erősek, hogy a benne levő tagok, családok, mikroközösségek legyenek erősek. Egy gyülekezet, egy közösség semmivel nem erősebb annál, mint a gyülekezetbe járó hívőknek a családjai, és ezeknek az összessége. Ha szeretnél egy erős gyülekezetbe járni, egy olyan közösségbe, amely dinamikus, amely fejlődik, amely épül, amely gyarapodik, amely igazán erőteljes, akkor ebben neked is van részed. Nem a vezetőségen múlik csupán, hanem ez egy egységes csapatmunka, és a te feladatod az, hogy a te saját munkádat elvégezd. Nem is gondolnád, hogy micsoda felelősséged van! Ha házasságban élsz, akkor azért, ha nem élsz házasságban, akkor azért, mert valószínűsítem, hogy házasságban fogsz élni, ha pedig már nem élsz házasságban, akármi oknál fogva, akkor pedig azért.

Nagyon nagy támadásnak van kitéve a házasság intézménye, ha ezt nevezhetem intézménynek. Az a szövetség, amelyet Isten rendelt és tervezett, alkotott, a mi számunka, a házasság, illetve a családi kötelék, ez előbb keletkezett, mint a gyülekezet. Előbb teremtett az Isten családot, mint hívő közösségeket. Amikor egy családban jól működnek a dolgok, amikor férj és feleség jól tudja működtetni Isten Szent Szellemének szellemi törvényeit, és törvényszerűségeit, akkor ez nyilvánvalóan meglátszik a házasságukon, a gyermekeiken, és az egész életükön. Ha belépsz egy olyan házba, ahol szeretet van, ezt a szeretetet érzékelni lehet. Ha belépsz, vagy rálátsz egy olyan közösségre, akár házastársi közösségre, akár gyülekezeti közösségre, ahol viszálykodás van, veszekedések vannak, meg nem értés van, meg nem bocsátás van, háborúság van, gyűlölet van, ezt is meg lehet érezni. Nem vitás, nem kérdéses, hogy Isten szeretné azt, hogy jó házasságban éljél.

Ha még házasság előtt vagy, akkor a házasságra fel kell készülnöd. Ha házasságban élsz most, akkor a házasságodat jól kell megélned, ha pedig már nem vagy házas, mert például özvegy vagy, vagy esetleg elváltál, akkor is tudnod kell ezekről a dolgokról, mert vannak gyermekeid, unokáid esetleg, vagy ismerőseid, barátaid, akiket támogathatsz, bátoríthatsz bölcs tanácsokkal, hogy hogyan éljék meg a házasságukat. Egy példát mondok: egy cserépben ott van az ablakpárkányodon egy virág, mit kell tenned ahhoz, hogy az a virág elhervadjon, elkókadjon, megszáradjon? Egy dolgot kell tenned, semmit. Eléred ezt az eredményt. Mit kell tenned ahhoz, hogy egy házasság egy csódtömeg legyen? Semmit nem kell hozzá tenned. Úgy is mondhatnám, ha semmit teszel, akkor az lesz az eredménye, mint a virágnak. Elhervad, elszárad, tönkremegy. Akkor csodálkozol, hogy de hát olyan szép volt, miért nem maradt olyan?

A mai napon szeretnék úgy beszélni a házasságról, hogy ez ne csak házásoknak szóljon. Mert azt hiszem, hogy a házasságban megélhető és kiteljesíthető szellemi törvényeket, és alapelveket alkalmazni lehet minden emberi kapcsolatban. Alkalmazhatod ugyanazt, szinte ugyanígy a gyermekeddel való viszonyodban, ugyanígy működik ez a munkahelyeden lévő kapcsolataidban, ugyanígy működik ez az anyósod, apósod tekintetében. Bármilyen kapcsolatban vagy bárkivel, azok a szellemi alapelvek, amelyek jól tudnak működtetni egy házastársi kapcsolatot, ugyanolyan jól tudnak működtetni minden emberi kapcsolatot. Erről hallanod kell, tudnod kell, ezt meg kell látnod, hogy lehetséges, hogy azért vannak rossz emberi kapcsolataid, azért van néhány emberrel kapcsolatban neheztelés benned, vagy rosszallás, vagy meg nem bocsátás, vagy keserűség, vagy sértődés, mert lehet, hogy valamit elmulasztottál.

A mai napon nem arról szeretnék beszélni, hogy lásd meg a másokban azt, hogy neki milyen hibái vannak, és miben kell, vagy kellene megváltoznia. Másban meglátni a hibát, és felhívni rá a figyelmet, hogy neki milyen hiányosságai vannak, ez rendkívül könnyű és egyszerű. Azt hiszem, hogy ebben igazán jó munkát végeztünk eddig az elmúlt évtizedekben. De nem ezt szeretnénk folytatni. Azt szeretnénk meglátni, hogy mi a mi feladatunk. Nem úgy, hogy vádoljuk magunkat, és ostorozzuk magunkat, büntudatot, kárhozzátás érzést érezve, hanem úgy, hogy szembenézünk azzal, hogy mit mond Isten Igéje a mi felelőségünkről egy kapcsolatban, hogyan kell viszonyulnom a házastársamhoz, a férjemhez, a feleségemhez, a főnökömhöz, a vezetőmhöz, vagy a kollégámhoz. Vannak igazán nehéz élethelyzetek. Vannak igazán nehezen megélhető érzelmi szituációk. Vannak dolgok, amelyekről tudom, hogy te nem tehetsz. Mert nem miattad olyan az a kapcsolat, amilyen. Nem miattad olyan sivár. Nem miattad olyan keserű. De tudd meg, ha emberként megszületted erre a földre, ha emberként le akarod élni az életedet, akkor nem veheted le a figyelmedet azokról az utasításokról, amelyekről a Biblia tanít, hogy márpedig vannak dolgok, amelyekkel kapcsolatban neked önfegyelmet kell tanúsítanod, és mutatnod!

A házasság az egy jó dolog. Miként járhatnak ketten együtt, ha meg nem egyeznek? Tanítja ezt a Biblia. Tanítja azt is, hogy jobb a kettőnek együtt lenni, mint az egynek külön, mert az egyik elesik, a másik felemeli, az egyik fázik, a másik megmelegíti, felmelegíti, és a hármas kötél, ahogy a Biblia tanítja, nem könnyen szakad el. Ez a hármas kötél jelképezi a te életedet, a párodét, és Istenét. Mert itt már egy alapelvet láthatunk, hogy ahhoz, hogy jól működjön egy kapcsolat, keresztényi kapcsolat, ahhoz szervesen hozzátartozik Isten. Sokan azt gondolják, hogy boldogtalan vagyok azért, mert nincs házastársam, és ha majd megházasodom, akkor a boldogságom túlaradása lesz az, hogy lesz mellettem valaki. Lesz mellettem valaki, aki bátorít, aki megmelegít, aki közel bújik hozzám, és ez valóban ad egy boldogságérzetet is, és valóban ez így is van, egy jól működő kapcsolatban a házastársak segítik, bátorítják, támogatják, kiegészítik egymást.

De Pál apostol valami olyasmit állít az 1Korinthusi levelében, amit szinte arculcsapásnak veszünk akkor, ha nem helyesen értelmezzük. Mert Pál apostol beszél arról, hogy jó annak, aki egyedül van. Jó egyedül lenni, és csak a Krisztussal lenni, mert igazából a teljességet, a keresztény élet teljességét mindenféle tekintetben megkaphatod úgy is, hogy nincs házastársad. Lehet teljes életet élni férj vagy feleség nélkül. Erről a Biblia tanít. De mivel az ember testben él, és vannak érzelmi, fizikai, egyéb szükségletei, ezért az embernek jó, ha van mellette valaki, akivel meg tud egyezni dologban, akivel együtt tud úgy előre menni az életnek nevezett gyönyörűségeken, hogy elérnek bizonyos célokat Krisztusban.

1Korinthus 7,27–28.

27. Feleséghez vagy kötve? Ne keress elválást. Feleség nélkül vagy? Ne keress feleséget.

28. De ha veszel is feleséget, nem vétkezel; és ha férjhez megy is a hajadon, nem vétkezik; de az ilyeneknek háborúságuk lesz a testben. Én pedig kedveznék néktek.

Olvastad-e valaha ezt a Bibliában? Pál apostol azt mondja, hogy aki feleséget választ magának, úgy is mondhatnánk, hogyha férjhez mész, de hogyha megnősülsz, akkor háborúságod lesz a testben. Azt mondja Pál apostol, hogy én kedveznék neked. Mi jelent ez a háborúság a testben? Ezek problémákat jelentenek. Ezek olyan nehézségeket jelentenek, amelyeket meg kell majd oldanod. Ezek olyan dolgokat jelentenek a testben, amelyek arra készítetnek téged, hogy te valamit kezdj a saját magad indulataival, mert addig, amíg egyedül élsz, addig „azt csinálsz, amit akarsz”. Ha megnősülsz, vagy férjhez mész, akkor mások igényeinek is alá kell vetned magad, és nem lesz minden úgy, ahogy azt te akarod. Tudtok követni? Értitek, miről beszélek?

Egy jó házasságban sok minden működhet jól automatikusan, de hogy egy házasság igazán jól működjön, önmagában nem automatikus. Mint ahogy az sem automatikus, ha elülteted a magodat a kertben, hogy az mindenféle utógondozás és munka nélkül bőséges gyümölcsöt terem a te számodra. Szükség van a gyomoknak kihúzására, szükség van arra, hogy a kártevőket irtsad, szükség van arra, hogy esetleg locsold azt a növényt. A házasság ugyanilyen, és az emberi kapcsolatok is. Azok a kapcsolatok, amelyek nincsenek ápolva, amelyekre nem fektetsz tudatosan hangsúlyt, hogy építsd, azok könnyedén arra a sorsra jutnak, hogy elhalnak, elszáradnak, kiszáradnak. Pár év házasság után azon csodálkozol, hogy de hát az a nagy szerelem, az a nagy túllángolás, az a nagy érzelemhullám, ami közöttünk volt, hogy vibrált a levegő, és a kémia fizikai módon megnyilvánult közöttünk, ahogy egymás szemébe nézünk, hova tűnt ez el? Jött egyszer egy nagy huzat, nyitva volt az ajtó vagy az ablak, és kifújta ezt? Hova tűnt?

Tudod, nagyon sok embert, keresztényt is, hallottam úgy beszélni, a saját házasságáról, hogy azt mondta, nem tudom, hogyan jutottunk el idáig! Hogy jutottunk el attól a túlradó, egymás jelenlétében örvendező kapcsolattól odáig, hogy rá se bírok nézni a másikra? Hogy azon gondolkozom, hogy bárcsak kit tudnék valahogy lépni ebből, bárcsak valahogy szabadulnék ebből a kapcsolatból? A túlradó szerelmes pillantások átalakultak gyűlölködő, viszálykodó szemöldök összehúzó vitákká. Miért? Tudd meg, hogy a sátán nem tudja tönkretenni a házasságodat, csak akkor, ha te lehetőséget adsz a számára! Meg van írva a Bibliában, hogy álljatok ellen az ördögnek, és az ördög elfut előletek! Csak annyi munkát tud a sátán elvégezni a te házasságodban, a pénzügyi helyzetekben, a testi állapotokban, az érzelmi állapotokban, amit te lehetővé teszel a számára, amit megengedsz neki. Semmivel sem többet. Ismétlem a pár mondattal előbbi mondatomat, hogy ha nem teszel semmit azért, hogy a kapcsolataid előre mozduljanak, hogy épüljenek, hogy gyarapodóak, gyümölcsözőek legyenek, akkor könnyen belesüppedhetsz a keserűség mocsarába! Azon vakarod a fejed, hogy Uram, hát eltévesztettem akkor, amikor imádkoztam, hogy vajon ő az én házastársam? Mert öt év, tíz év, húsz év után már nem érzem így!

Hogy lehet ide jutni? A teljes meggyőződésből, a teljes odaszánásból, a teljes nem tudom elképzelni az életemet nélküled érzéstől hogyan lehet eljutni odáig? Könnyen. Egyszerűen nem kell csinálni semmit a kapcsolattal! Hagyni kell, hogy úgy menjenek a dolgok, ahogy azt a test diktálja. Erről beszélt Pál apostol, hogy a testeddel foglalkoznod kell. Foglalkoznod kell azzal, hogy a testedet alávetésben tartsad, és szellemivé váljál.

Mert ha ezt nem teszed meg, azok az érzelmek, amik szerelemként jelen voltak az első néhány évben, elmúlnak, és ha nem jön helyére, nem lép be a helyére az önfeláldozó, agapé szeretet, hogy bármit és mindent megteszek érted anélkül, hogy te azt viszonznád a számomra, akkor könnyen a sivárság megéléséhez juthat a kapcsolatod. De ez igaz a gyermekeddel való kapcsolatodra, a munkatársaddal való kapcsolatodra, az anyósoddal való kapcsolatodra. Vagy éppen a gyülekezeti testvérekkel való kapcsolatodra is. Meg kell tanulnod azt, hogy ha testi vagy, akkor abból gondjaid származnak. Ha testi vagy, az problémákat fog szülni. Akkor, amikor túlradóan szerelmes vagy, és az a bizonyos lila köd leszállt, és nem látsz az orrodon túl sem, csak a párodnak az arcát, és abban gyönyörködsz,

akkor is testi vagy, de a szerelem ezt mind felülírja. De mondom neked, hogy az a fajta szerelem, amit érzel, elmúlik. Helyére kell, hogy lépjen az isteni fajta szeretet, amelyik képes téged továbbvinni akkor, amikor felszáll ez a köd. Mert amikor leszáll ez a szerelmes légkör közéték, akkor nem látod a másíknak a hibáit. Ő sem látja a tiédet. Nem látod a másíknak a hiányosságait. Nem látod azt, hogy neki milyen szokásai, milyen tulajdonságai vannak. Sok mindent látsz, de nem látsz mindent.

De igaz a mondás, hogy lakva ismerik meg az emberek egymást. Amikor valakivel összeköltözöl a házasságkötés után, akkor előjönnek előbb-utóbb azok a dolgok, amelyeket nem láttál meg akkor, amikor udvaroltál neki. Mert amikor udvarolsz, vagy amikor neked udvarolnak, akkor mindig a legjobb formádat hozod. Így van? Mindig tiszta vagy, mindig jól fésült vagy, mindig jól öltözött vagy. Mindig csinos vagy, mindig mentolos a leheleted. Soha nem vagy testszagú. De amikor a megszokás úrrá lesz rajtad, és az a fajta férfiúi ösztön, hogy le vadászod azt, aki neked kell, és megszerzed magadnak, most a férfiaknak beszélek. Úgy elcsendesedsz, hogy igen, megszerzem magamnak, nincs más dolgom, csak élvezem az életet. Tehát amikor fölszáll az a bizonyos köd, akkor meg kell tanulnod szellemi emberként viselkedni, és szellemi emberként élni. Jó, ha ezt már előre tudod, és amikor házasságot kötsz valakivel, akkor lehetséges, hogy előjönnek olyan problémák, olyan nehézségek, amelyeket majd orvosolni kell. Amelyeket majd meg kell oldani. Amelyekről gondoskodni kell. Amelyeken túl kell lépni, amelyeket meg kell oldani.

Minél kevésbé vagyunk testiek, annál kevesebb lesz a problémánk is, a gondunk. Hallottad? Nem csak a házasságban, életed minden területén minél inkább szellemi vagy, annál könnyebb lesz az életed. Minél inkább testi vagy, minél inkább testies vagy, annál több problémát generálsz saját magadnak. Úgy, hogy azt gondolod, hogy a másik a hibás. Miközben a te testiséged az, amely nem képes elviselni azt, amit elviseltél akkor, amikor volt egy bizonyos érzés, egy bizonyos szerelem érzés, vagy egy első kapcsolatérzés a másikban. Amikor azt mondjuk, hogy szeretem a másik embert, akkor valójában mit szeretsz benne? Nagyon jó, ha őszinte vagy magaddal, és őszinte vagy a pároddal is. Mert nagyon sokszor nem a másik személyt szereted, hanem azt az érzést, amit ő tud neked nyújtani. Mert az az érzés az, hogy ő szép, hogy kedves, megbecsül, felemel, szép szavakat mond neked. Ez az érzés, ami előnt téged, ezt szereted. Mi van akkor, amikor ő ezt nem adja meg neked? Akkor már nem szereted? Akkor elválsz? Akkor elhagyod? Akkor keresel egy másikat? A világ így működik. Mindig kell egy új. Mindig kell egy újszerű hatás. Ezért vannak második, harmadik, ötödik házasságban sokan, és szomorú az, hogy ez a keresztény gyülekezetekben is jelen van. Hogy a világnak ezen gondolkozásmódja, ezen testies világképe jelen van a gyülekezetekben, és a keresztény házasságokban is.

Tehát miért kell szellemivé válnod? Mert a háborúság a kapcsolataidban a test szerinti reakciókból táplálkozik. A háborúság, a veszekedés, a viszálykodás, a gyűlölet, a harag, a meg nem értés, a meg nem bocsátás szinte mindig visszavezethető valamilyen testi cselekedetre. Sok problémád a téged ért hatásokra adott rossz testi reakcióból származik. Sok problémád abból a szellemi testi erőből származik, hogy neked rossz a válaszreakciód arra, ami ért téged. Mert megbántottak téged, rosszul szóltak hozzád, nem kaptad meg azt, amit te vártál, vagy szerettél volna. Erre neked az ellenreakciód egy testi, önző, beképzelt, visszavágó, haragos, megbántó reakció. Ha két hústest egymással szemben áll, abból nem lesz egy szellemi. Legalább az egyik embernek észbe kell kapni, és szívéhez kell kapni, és azt kell mondani, hogy én azt fogom tenni, amit a Biblia mond egy ilyen helyzetben. De a legcsodálatosabb az, amikor a házasságban, vagy a kapcsolatokban mind a két ember arra törekszik, hogy én szellemi akarok lenni. Én megbocsátó akarok lenni. Én olyan akarok lenni, aki ad a másíknak, nem pedig elfogad, és folyton csak kivesz belőle. Én az az ember akarok lenni, aki meg akarom elégíteni az érzelmi szükségleteit, nem pedig az, aki elvárom a másiktól, hogy ő megelégtse az én kívánságaimat, az én érzelmi, fizikai, lelki, testi,

akármilyen elvárásaimat. Azokat a kívánságokat, amelyek bennem vannak, melyek bennem jelen vannak. Az 1Korinthusi levél 3. fejezetében Pál apostol beszél egy olyan gyülekezethez, amelyben a szellemi ajándékok működtek, jelen voltak. Nyelveken imádkoztak, voltak természetfeletti megnyilvánulások, és azt mondja, nekik:

1Korinthus 3,1–3.

1. Én sem szólhattam néktek, atyámfiain, mint szellemieknek, hanem mint testieknek, mint a Krisztusban kisdedeknek.

2. Tejnek italával tápláltalak titeket, és nem kemény eledellel, mert még nem viselhettétek volna el, sőt még most sem viselhetitek el:

Miért?

A kis gyermekekre jellemző az, hogy testiek, de sok felnőtt emberre is jellemző ez. Mit jelent az, hogy testi? Azt, hogy az érzékszervei irányítják. A kívánságai. A megnyomorított óembere. Megkérdezték tőlem többen, fiatalok is, házasság előtt levők, hogy mi a jó házasság titka? Nem mintha én tudnám az összes jó választ erre, és amit nekik is mondtam, nem az én saját magam bölcsessége, de hiszek ebben, hogy ez így van. Egy jó házasság titka az két olyan személy, aki megfeszíti a testét, és szellemi életet kíván, és akar élni és él is. Két olyan ember, aki hajlandó Istennek alávetni magát, és ezáltal hajlandó egymásnak is alávetni magát. Két olyan ember, aki megöklöklí a régi élet szerint való régi énjét, a régi emberét. Megújul a gondolkozásmódja, és felölti az új embert. Ez a jó, igazán gyümölcsöző jó házasságnak a titka, amely nem titok. Könnyű erről beszélni, tudom, könnyű ezt prédikálni, megcselekedni az egy másik dolog. Akkor megcselekedni, amikor benne vagy egy olyan helyzetben, amikor vita támad, amikor feszültség adódik, amikor úgy vagytok egymás mellett napokig, hetekig, mint a hidegháború idején az Egyesült Államok a Szovjetunióval. Bármely kicsi kis félreértés, vagy feszültség egy háborút robbant ki. Amikor az ágyban az egyik erre fordul, a másik arra fordul. Miért bólogattok? Egy páran tudjátok, miről beszélek, azért bólogattok.

Tehát milyenek voltak ezek a korinthusi gyülekezetben levő emberek? Testiek, érzékiek. Ez ellentéte a szelleminek. A testiség, a testies életmód, a testi viselkedés az ellentéte a szelleminek, és úgy jártak, mint a világban élő emberek, akik nem hívők, akik nem krisztusiak. De ha te szellemi vagy, újjászületettél, a Krisztusban vagy, akkor lehetőség van arra, hogy épülj, növekedj szellemben, a megértésben, a kijelentésekben, és ez a szellemi életed az uralkodjon a testi életed felett.

3. Mert még testiek vagytok; mert amikor irigykedés, versengés és visszavonás van köztetek, vajon nem testiek vagytok-é és nem ember szerint jártok-é?

Mit mondott Pál apostol? Megházasodsz, háborúságod lesz a testben. Nem azt mondta, hogy ne házasodj meg. Azt mondta, hogy készülj fel, és ne hanyagold el a testeddel való foglalkozást, mert különben háborúságod lesz. Viszályaid lesznek. Ezek indulatok, veszekedések, kiabálások, viszálykodások. Amikor szellemivé válunk, akkor mi történik? Mitől válik egy ember szellemivé? Mikor mondható egy emberre az, hogy ő egy szellemi ember? Attól, hogy nyelveken imádkozik? Hogy olvassa a Bibliáját? Vagy gyülekezetbe jár? Ettől senki nem lesz szellemi ember. Járhatsz a gyülekezetbe húsz éven keresztül úgy, hogy a hústest indulata uralkodik feletted. Szellemi emberré akkor válik az ember, amikor elkezd szeretetben járni, és elkezd hitben járni. Szeretetben, és hitben. Hittel tekint a kapcsolataira, hittel tekint a házasságára, és a szeretetet gyakorolja. Mert a szeretet tudja, hogy mikor kell visszavonulni, és nem erőltetni a dolgokat. A szeretet tudja, hogy mikor kell befogni a száját, és nem visszazólni. Tudod, a szeretet sok vétket elfedez. De az indulat, a hústest, a testiség még rákontráz arra a bántásra, amit kaptál. Az visszavág, odacsap, és kikérem magamnak, hogy így beszélsz velem!

De a szeretet, Isten szeretete bennünk, az agapé szeretet, az hittel tud a problémában is helytállni, és nem a saját kívánságaira tekint. A hit tudja, hogyan kell kimunkálni dolgokat. A hit tudja azt, hogy hogyan állítsuk helyre azt, ami elromlott. A hitetlenség, a kiábrándultság, a

keserűség nem tudja ezt. A test sem tudja ezt. A test nem tudja, hogyan kell helyreállítani dolgokat. A szeretet, a szellemiség, a szellemi ember tudja, hogyan kell helyreállítani dolgokat. Ezért a szíved vágya legyen az, törekedj arra, hogy a tested alávetettségben tartod, és szellemi emberré válsz! Engedelmeskedjétek Istennek, vessétek magatokat alá Istennek, álljatok ellen az ördögnek, és az ördög elfut tőletek, tanítja a Biblia. Mi van elől? Mi az első? Az alávetés. Hogy szellemivé válsz.

Ha testi vagy, az ördög ki fog röhögni! A szellemi ember tudja, hogy nekem hatalmam van. Semmi, senki nem árthat nekem, mert én vagyok Istennek szerelmes gyermeke. Tudom, ki vagyok Krisztusban. Tudom azt, hogy hol a helyem. Tudom, hogy a békesség az én osztályrészem, és a teljesség, a gyarapodás, a siker hozzám tartozik Krisztusban. Nincs a sátánnak hatalma az életem felett, a házasságom és a kapcsolataim felett sem! A testi ember mit csinál? Panaszkodik, káromkodik. Mindenkinek elmondja, hogy képzeld, hogy viselkedett a férjem velem! Képzeld, hogy milyen a feleségem velem! Az élteti, hogy a saját igazát felszínre hozza, mint ahogy a bolond emberek teszik ezt. Állandóan a saját igazukat, a saját meggyőződésüket, a saját szemszögüket emelik fel, és mindig arra tekintenek, hogy nekik mire van szükségük. Eszükbe se jut az, hogy a másíknak mire van szüksége.

Azt akarja a test mindig, hogy én meg legyenek elégítve, hogy nekem jó legyen, hogy én jól érezzem magam! Milyen jó, hogy nekünk nem egy testi Istenünk van! Halleluja! Mondj erre halleluját! Milyen jó nekünk, hogy a mi Istenünk a szeretet, mi Istenünk Szeretet! Az Ő szeretete nem függ attól, hogy mi hogyan viszonyulunk hozzá. Ő szeret bennünket. Mindenkör, mindig szeret bennünket. A viselkedésünktől függetlenül szeret bennünket. Képes vagy te erre? Saját magadtól nem. De ha újjászületté, a Szent Szellem kitöltetett a szívedbe, az Ő szeretete szorongat téged, és ez által te is képes vagy erre. Azt mondta Jézus, hogy úgy szeressétek egymást, ahogy én szerettelek benneteket. Jézus hogyan szeretett téged? Fömládozta önmagát érted. Nem kell ezt megtened a házastársadért? Vagy inkább választod a könnyebbik utat? Kilépsz a kapcsolatból? Én nem vagyok hajlandó elviselni ezt, én nem vagyok hajlandó megalázni magam előtte, hogy alávessem magam neki, mit képzelsz? Sorolod a listát, és egy A4-es lapot teleírsz különböző problémákkal, hogy mi mindent nem tesz meg érted a másik. Ha visszakérdeznék, hogy te mit teszel meg őerte? Akkor lehet, hogy lenne azon a papíron is egy pár pont, de biztos, hogy rövidebb lenne a lista. A Galata 5. fejezetére ha lapozol, azt olvasod:

Galata 5,13–16.

13. Mert ti szabadságra hívatatok atyámfiai; csakhogy a szabadság ürügy ne legyen a testnek, hanem szeretettel szolgáltatok egymásnak.

Szabadságra hívatunk el. Mi ez a szabadság, amire elhívatunk? Hogy azt csináljuk, amit akarunk? Úgy éljük az életünket, ahogy nekünk tetszik? Bármit tehetünk, amit akarunk? Tévedésben vagy, ha így gondolsz ezt. Szabadságra hívatatok el atyámfiai, csakhogy a szabadság ürügy ne legyen a testnek, hanem szeretettel szolgáltatok egymásnak. Nem arra kaptunk szabadságot, hogy bármit tegyünk, hogy önmagunknak éljünk, hogy testiek legyünk, hanem szabadok vagyunk arra, hogy szolgáljunk a másik felé, az emberek felé, Isten felé. Erre kaptál felszabadítást! Mert amíg nem voltál Krisztusban, nem volt meg erre a szabadságod. De amint újjászületsz, megvan a szabadságod, hogy odaadd magad másoknak, másokért. Az az indulat legyen bennetek, mely volt a Krisztus Jézusban is, aki mikor Istennek formájában volt, nem tekintette zsákmánynak azt, hogy az Istennel egyenlő. Emberi formában volt. Hanem önmagát megüresítette, szolgálai formát vett föl, emberekhez hasonlóná lévén. Ez az indulat legyen bennetek!

14. Mert az egész törvény ez egy Igében teljeseedik be: Szeresd felebarátodat, mint tenmagadat.

Feleséged a felebarátod? Hogyne. A melletted ülő a felebarátod? Igen. A gyermeked, a szüleid, mindenkire mondható ez. Persze más a rokoni, és a vér szerinti kapcsolat, de aki

körülötted van, az a felebarátod. Az egész törvény ez egy Igében teljeseedik be: Szeresd felebarátodat, mint tenmagadat! De hogyan? Hogyan szeressem őt? Hogyan szeressem őt, amikor nem érdemli meg? Hogyan szeressem meg, amikor nem viszonzozza ezt a számomra? Hogyan szeressem őt, amikor egyszerűen kilátástalan a helyzet, hogy ő megváltozik? Hogyan szeressem őt vajon? Könnyű szeretni valakit, amikor félévente egyszer találkoztok. Könnyű szeretni valakit, akivel csak hétvége találkozol, tíz percre. Könnyű szeretni az anyósodat, ha 700 km-re él tőled. De mi van akkor, ha együtt élsz valakivel? Ha együtt élsz valakivel, akkor nem tudod elrejteni előle a testedet és a testiségedet úgy, mint ahogy el tudod rejteni a testiségedet, az önzőségedet, a képmutatásodat azok elől, akikkel félévente, évente találkozol pár percre. Előttük könnyen el tudod rejteni a jellemedet. De ha valakivel együtt élsz, egy háztartásban élsz, együtt keltek, együtt fekszetek, együtt ebédeltok, együtt vacsoráztok, együtt nézitek a tévét, együtt jártok gyülekezetbe, istentiszteletre, együtt utaztok az autóban – előle nem tudod elrejteni azt, hogy ki is vagy igazán valójában. Ezért néha sokkal nehezebb szeretetben járni azokkal, akik családtagok. Hányan tudjátok, miről beszélek? Köszönöm szépen a bátorítást. Akinek most nem volt fönt a keze, az lehet, hogy nagyon fiatal, és nem tudja, miről beszélek. Természetesen nem kell ennek így lennie, de más a viszonyulásunk sokszor idegenekhez, és néha jobban megnyilvánul a szeretetünk, a megbocsátásunk, a türelmünk azokhoz, akikkel nem vagyunk rokoni kapcsolatban. Akikkel csak ritkán találkozunk. Azok felé, akikkel együtt élünk, azok felé meg haragot táplálunk. Azok felé, mint a sündisznók, olyanok vagyunk. Miért van ez így? Nem kellene így lennie. A testet alá kell vetni, különben problémát okoz. Olvasom a 15-ös verset, figyelj:

Galata 5,15.

**15. Ha pedig egymást marjátok és faljátok, vigyázzatok, hogy egymást fel ne emész-
szétek.**

Volt-e már a családotokban, ismeretségi körökben olyan házaspár, akinek láttad az életútját a házasságkötésüktől esetlegesen odáig, hogy elváltak? Egy pár kéz van a magasban. Most egyre több. Hogyan jutottak ők idáig? Marták, falták egymást. Nem jó értelemben falták egymást, hanem marták, és felemésztették egymást. De van arra mód Isten Igéjében, hogy ne felemésszük, hanem hogy felépítsük egymást. Tudod, a szavaid, amik kijönnek a szádon, a másikat vagy felépítik, vagy lerombolják. Én vagyok az első, aki megtört szívvel állok itt előttetek, és elismerem, hogy ha engem ilyesmivel vádolna valaki, hogy ezt nem végeztem jól, hogy nem mindig volt építő az, amit mondtam az elmúlt időszakban, igaz lenne a vád. Így van ez veled is, hogy amit mondasz, amit beszélsz, az a másikat vagy jobba teszi, felemeli, vagy pedig rombolja. Ha felépíted a másikat, bátorítod szavakkal, vagy elismerő szavakat mondasz neki, akkor ezzel egy befektetést adsz az ő szívébe, beletöltesz valamit. Ha próféta kijelentéseket teszel, ha tartalmas beszélgetésekkel megnyitod magad neki úgy, hogy érezze azt, hogy őszinte vagy hozzá, akkor a kapcsolat ki tud virágozni. Ha pedig csak az elvárás van a másik felől, hogy ezt tedd meg, meg azt tedd meg értem, akár a szolgálatban, akár a házasságban, akkor előbb-utóbb ennek sérülés lesz a következménye, vagy akár egy válás. Építés helyett azonban sokszor rombolás folyik, mert a test cselekedetei mindig rombolnak, a szellem cselekedetei pedig mindig felépítenek. A test cselekedetei soha nem építenek fel, soha nem visznek téged előrébb. A test indulata soha nem a megoldást hozza elő.

A test cselekedete mindig a problémát teszi nagyobbá, a problémára világíthat rá, és a problémát még nagyobbra fújja fel. És válóok lesz abból, hogy a férj a fogkefere a fogkrémet miért balról jobbra húzza, miért nem jobbról balra. Az apró dologból cirkusz van. És még a WC ülökének a lehajtásáról nem is beszéltem! A WC papír a falon a lefelé gördülő részével a fal felől, vagy a faltól kifelé van. Erről is lehet vére menő csatákat folytatni a házasságon belül. A semmiből, a bolhából lehet elefántot csinálni. Miért? Mert a test ezt teszi. A test ilyen. A szellem azonban élet és békeség. Halleluja!

Galata 5,16.

16. Mondom pedig, szellem szerint járjatok, így a testnek kívánságát nem fogjátok véghez vinni.

Mit kell tenned ahhoz, hogy ne legyél testi? A szellem cselekedeteit kell tenned. Nem lehetsz egyszerre a kettőben egyugyanazon időpontban. Vagy testi vagy, vagy szellemi vagy. Mindannyiunkra igaz az, hogy csapódtunk már ide-oda. De gyönyörűséges ez az igevers: Mondom pedig, szellem szerint járjatok, így a testnek kívánságát nem fogjátok véghez vinni. Vagy az egyikben jársz, vagy a másikban.

Mit tesz a szellemi ember? A szellemi ember uralkodik saját magán. Mi van akkor, amikor azt mondd teljesen fölháborodva, kikelve magadból, hogy: „Ez az én temperamentumom, ez az én őseimtől örökölt tulajdonságom, nem tudok uralkodni magamon!” Fölteszem a kérdést: akkor ki uralkodik rajtad? Gondolkozz el ezen, ha ilyen ostobaságot beszélsz! Ha te nem uralkodsz magadon, akkor ki uralkodik feletted? Isten Szelleme? Akkor tényleg Jézus az Úr feletted, ha teljesen szabadjára engeded az indulataidat? Amikor a test uralkodik feletted, akkor ördögi megnyilvánulásaid vannak. Ne értsd félre, amit most mondok, de amikor testi vagy, akkor démonikus megnyilvánulásokat cselekszel. Ezért mondja Pál apostol, és ezért maga Isten mondja nekünk, hogy szellem szerint élj! Amikor szellem szerint cselekszel, a testnek a dolgait nem fogod véghez vinni. Kövesd a Szent Szellemet, és nem fogod az ördög hazugságait követni. Halleluja!

Mit csinál a szellemi ember? Uralkodik magán. Ez többek között abban nyilvánul meg, hogy nem mond ki mindent. Nem mond ki mindent arról, amit gondol, és nem mondja ki mindig azt, amit érez. „De hát én így érzem! Nekem, ami a szívemen, a számon! Nekem ezt ki kell mondanom!” Nem kell mindig kimondanod, mert sokszor, ami a szíveden van, az nem a szíveden van, hanem a testedben. Mert az indulat az méreg, az harag az keserűség, az bántás, az visszacsapás, visszavágás. A test indulata önzőség. A szellemi ember hajlandó alávetni magát, és tovább lép. A szellemi ember keresi a lehetőséget az alávetésre. Ha szeretnéd igaz, tiszta szívvel szolgálni Istent, vezérelvednek kell lennie, hogy keresed azt, hogy mikor, hogyan vessed alá magad Neki, és annak, akiről Ő mondja, hogy vedd alá magad neki. Ha erre nem vagy hajlandó, akkor soha nem fogod betölteni az elhívásodat! Abban a teljességben soha nem fogsz járni, amire Isten elhívott téged, ha nem vagy hajlandó alávetésben élni.

Ez egy olyan kulcs – pillére a keresztény életünknek –, amely alapja a házastársi kapcsolatainknak, és az emberi kapcsolatainknak is. Természetesen egy cégnél a legfelső vezetőnek nem kell alávetnie magát mindig mindenkor a segédmunkás óhajának, kívánságainak. De ha például egy vezető rossz utasítást ad, akkor oda kell állnia a segédmunkás elé, és azt kell mondania: „Hibáztam, bocsáss meg! Elnézést, ne haragudj!” Erre képesnek kell lenned, bárhol vagy, és bármit teszel. A házasságban két szónak gyakran el kéne hangoznia. Az egyik az, hogy köszönöm, a másik pedig, hogy bocsáss meg! Én tizenöt éve vagyok házas, nem mondhatom azt, hogy ötven éve házasságban élek. De akik negyven, ötven, hatvan évet házasságban éltek, úgy gondolom, szinte mindannyian elmondhatják azt, hogy a hosszú házasságuk titka ebben rejlik, hogy ezt jól élték meg együtt, hogy hajlandóak voltak szemet hunyni a másik fél hiányosságain, hogyha kellett. Tehát a szellemi ember megalázza magát, és bocsánatot kér, hogyha kell.

Mit tesz a testi ember? Itt egy picit hosszabb a listám. A testi ember gögös és fel-fuvalkodott. A testi ember mindig saját magának akarja az utolsó szót. A testi ember mindig a saját igazát hajtogatja. Igaz ez a házasságban, és igaz ez az élet bármely területén. A testi ember köti az ebet a karóhoz, hogy: „Márpedig úgy van, ahogy én mondom, és nekem van igazam, és semmi mást nem vagyok hajlandó elfogadni!” Lehet, hogy igazad van, de a testiséged megnyilvánulása, ha annyira ragaszkodsz a saját igazadhoz, és nem engeded át az igaz ítélőbíró kezébe az egész ügyet, az egész helyzetet, hogy Ő tegyen igazságot. A szellemi ember képes erre, mert egy hit-ember, és nem arra tekint, ami kézzelfogható és körülötte van, és látható, hanem arra tekint, ami láthatatlan, és hisz abban, hogy Isten képes láthatóvá tenni

azt, ami nem látható. A szellemi ember képes erre, mert hitben jár, és hitben él. A testi soha nem fogja ezt megtenni. A testi ember nem fogad el egy másik nézőpontot. Nem fogadja el azt, hogy arra a helyzetre, arra a kapcsolatra, arra a dologra más szemszögből is rá lehet nézni, hogy van egy másik fajta igazság, vagy egy harmadik, vagy egy negyedik akár arra a bizonyos helyzetre. A testi ember nem fogad el egy másik nézőpontot. A testi embert az érzékei irányítják, és az érzelmei irányítják. Az érzékei és az érzelmei. Mondom neked, ha az elmúlt öt, tíz, húsz, harminc, negyven évet úgy élted le a házasságodban, hogy testi voltál, önző voltál, és most problémáid vannak, elkezdhetsz szellemi életet élni! Sohasem késő. De nem jön valóságba a számodra a túlcserélhető békesség egy hosszú hétvége alatt. Mert a test kívánságait megoldásként idő kell. A test kívánságait meg kell tanulni alávetésben tartani, és fegyelmézni kell magadat.

Az egyik legnagyobb és legcsúnyább jellemzője a testiségnek, ami a problémák túlnyomó részét okozza egy házasságban, és egyébként minden emberi kapcsolatban, az a szeretet ellenkezője: az önzés. Egy önző ember sohasem jár szeretetben, és egy szeretetben járó ember sohasem jár önzésben. Azt gondolnánk, hogy a szeretet ellentétes pólusú tulajdonsága a gyűlölet, meg a harag. De nem. Az is ott van valahol ezen az oldalon, de az önzés a szeretet ellentéte. Gondolkozz el azon, hogy amikor önző vagy, akkor milyen vagy? Tudsz-e szeretni, amikor önző vagy? Szellemben járni azt jelenti, hogy megnyitod magad a szeretetnek. Szellemben járni azt jelenti, hogy megnyitod magad a Szent Szellemnek. Szellemben járni azt jelenti, hogy megnyitod magad a békességnek. Szellemben járni azt jelenti, hogy megnyitod magad a hűségnek, az önátadásnak, a mértékletességnek. A Galata 5,22 gyönyörűen mondja:

Galata 5,22.

22. De a Szellem gyümölcse: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség.

Ezeket a gyümölcsöket termed meg. Az önző ember ezeket a gyümölcsöket termi meg? Az önző ember hűtlen. Az önző ember feledékeny, nem emlékezik arra, hogy milyen volt régen, hajdanán. Az önző ember elveszítette az első szerelmet, az első szeretetet. Tanít erről a Biblia, és tanít arról is, hogy hogyan lehet visszaszerezni ezt az első szeretetet. Vissza kell menni oda, a kezdetekhez! Hogyan indult a kapcsolatod? Mit szerettél meg benne? Mi volt az, ami igazán gyönyörűséges volt az elején? Emlékezned kell arra! Gondolj vissza rá, fordulj meg az útjaidból, kezd el cselekedni azt, amit akkor tettél, amikor udvaroltál a párodnak, vagy fogadtad az udvarlást! Térj meg, kezd el azt tenni, amit akkor tettél! Így a házasság, a kapcsolat helyreállítható.

Tőlem nem fogod azt a tanácsot kapni soha, hogy ha nem jó a házasságod, akkor költözz el. Azt a tanácsot fogod kapni, hogy tegyél meg mindent a házasságod helyreállításáért! Mindent tegyél meg, mert nem tettél meg idáig mindent! Van még, amit tehetsz. Van még lehetőség arra, hogy jobbíts a kapcsolaton, de nem annak kell motiválnia, hogyan tudod megváltoztatni a másikat, hanem hogyan tudod megváltoztatni magadat. Nem a másikon kell dolgoznod! Hagyd rá Istenre, hadd dolgozzon Ő rajta! Te úgysem tudod megváltoztatni a másikat. Lehet, hogy én nem tetszem neked, de nem tudsz engem megváltoztatni. Csak Isten képes rá. Én akarok változni, és változom is folyamatosan! Én sem akarlak titeket megváltoztatni, nyugodjon meg mindenki! Istenre bízom ezt. De a felelősségem az, hogy tanítsak, prédikáljak, beszéljek erről, mert az életminőségedet jobba teszi, ha megtanulsz szellemi emberré válni. Ha megtanulod a Szellem cselekedeteit, sok problémától – mondhatom azt, hogy az életedben jelen levő problémák túlnyomó részétől – egyszerűen megszabadulsz akkor, amikor elkezdesz szellemi módon élni, beszélni, gondolkodni, cselekedni. Azok az érzelmi viharok egyszerűen eltűnnek az életedből, amik addig jelen voltak, ha helyesen gondolkodsz, Isten szíve szerint gondolkodsz, Isten szíve szerint beszélsz. Ha megfelelő kijelentéseket, hit-kinyilvánításokat teszel, felépül a bensőd, és az új ember a külső óemberen

uralmat vesz. Azt fogod mondani, hogy „miért nem csináltam én ezt előbb? Miért nem kezdtem el én ezt előbb? Hogy lehettem ilyen lusta, hogy nem fegyelmeztem meg a testemet előbb?”

De most figyelmeztetek, ez nem egy könnyű sétagalopp! Mert a tested a szellemed ellen van, és kiabálni fog, és sikítani fog, és ordítani fog! És nem akarja majd, és lusta lesz, és haragos lesz, és mindenféle olyan dolgot szeretne csak, ami neki jó. De amikor szellemivé válsz, akkor megfosztod azoktól a dolgoktól a testedet, amelyek neki jók, és ez fájni fog. Olyan lesz, mintha az egyik karodat levágnák, és olyan lesz, mintha az egyik szemedet kivájnák. Jézus így beszélt, és így tanított erről. Fájni fog, de amikor ezt megtanulod, utána egyre könnyebben tudod véghez vinni ezt. Egyre könnyebben meg tudod tenni.

Galata 5,17.

17. Mert a test a szellem ellen törekedik, a szellem pedig a test ellen; ezek pedig egymással ellenkeznek, hogy ne azokat cselekedjétek, amiket akartok.

Ha egy házasságban, kapcsolatban mindkét fél megnyitja magát Isten Szellemének, a szeretetnek, akkor milyen problémájuk lesz? Semmilyen! Ezt értsd úgy, ahogy mondom, ilyen nyíltan, őszintén, egyenesen. Ha megnyitod magad Isten Szellemének te is, és a párod is, és arra törekedtek, hogy szeressétek egymást önfeláldozóan, akkor nem lesznek problémáitok. A legtöbb probléma az önzőségből fakad, a testiségből. De a szeretet mindennek felette áll. Mindenek felett uralkodik. Mindig, mindenkor. „Pásztor, te fiatal vagy, nem tudod még, hogy én mikén mentem keresztül az elmúlt negyven évben. Beszélj csak ilyeneket, persze! Húzd el a mézesmadzagot! Majd megtanulod te is!” Hányszor hallottam ezt! Attól még nem vagyok hajlandó egyetérteni vele, mert valakinek ez a véleménye! Tiszteletben tartom a véleményedet, de nem értek vele egyet. Én hiszek a jó házasságban. Hiszek a túlcsonduló közösségi életben. Hiszek a jó közösségi gyülekezeti életben is. Abban, hogy a kapcsolat és a közösség közöttünk jobb lehet, mint ahogy idáig volt. Ahol nem azt nézem, hogy mit kaphatok a másiktól, hanem azt nézem, hogy mit adhatok a másiknak. Az önzés ott van a természetünkben. Nem kell hozzá semmit sem tenned, hogy önző legyél, csak ki kell nyitnod a szemedet reggel, amikor felébredsz, és máris képes vagy rá. Mert ez a hústest a természetünknek a része.

Ha Isten szerint akarsz sikeres lenni, akkor el kell döntened, hogy nem leszel olyan, aki folyton magának követel, hanem adakozó leszel, szeretetet adó, békességet adó, megbocsátást adó, türelmet adó, és nem követeled ezeket magadnak, hanem adni akarod! Az önző szeretet mindig azt sorolja, hogy neki mire van szüksége, hogy neki mi kell. Sorolja a szükségleteit: „Nekem szükségem van megbecsülésre a házastársamtól, de nem kapom meg, ez a problémám! Szükségem van arra, hogy elismerjen! Szükségem van a bátorítására, de nem kapom meg tőle! Szükségem van a tiszteletére, szükségem van arra, hogy időnként egyedül legyek! Egyszerűen nem hajlandó figyelembe venni azt, hogy nekem mire van szükségem!” Ez önzőség! Elismerem, hogy neked ezekre szükséged van, de amikor megtanulod azt, hogy a szükségleteid betöltését ne embertől várjad, hanem Istentől, akkor egy másik szellemi dimenzióba lépsz. Ha megtanulod, hogy az érzelmi szükségleteidet be tudja tölteni egy ember, de Isten sokkal inkább. Az elsődleges forrásod neked Ő. Mindenben.

Szokták mondani, hogy a házasság fifty-fifty alapon működik. Adok is, kapok is, beleteszek, kivesszek belőle, érzelmileg adok, viszonzozzák. De a Bibliában nem látod sehol sem, hogy az agapé szeretet ilyen! Még jó, hogy Isten nem így bánik velünk! Még jó, hogy nem mondja azt, hogy: „Hát, gyermekem, a veled való kapcsolatomban úgy érzem, hogy én többet tettem bele, mint amit te beletettél, ezért mostantól megvonok tőled dolgokat! Mostantól minden második lélegzetvételel elmarad. Mert te nem azt adod nekem, amit én adtam neked!” Az agapé szeretet nem ilyen! Az csak ad, és folyton ad. Mondhatnád azt, hogy hát, ez bolond egy szeretet! De akkor Istent mondod bolondnak. Ő nem követel tőled semmit, Ő önkénteseket vár. Nem követeli meg Tőled, hogy viszonzszeresd Őt. Ő ad, és ad, és folyton ad. És elszegényedett emiatt? Nem! Túláradóan visszakap mindent, mert mindig, amikor megtanulod azt, hogy adjál, befektessél, és adsz, és adsz, és adsz, és nem vársz vissza – akkor

eljön az aratásnak az ideje, és vissza fogod kapni! De jó, ha tudod, a természetes világban is így van, és a szellemi világban is sokszor úgy van, hogy a vetési idő nem egyezik meg az aratás idejével. Elvetsz valamit valamikor, és aratsz majd valamikor. Van Ige, amely azt mondja, hogy az arató utoléri a vetőt a szántásban, és ez egy dicsőséges igevers. De nem mindig van ez úgy, hogy amikor befektetsz a kapcsolataidba, amikor elülteted a békesség magjait, a türelem magjait, a kedvesség magjait, a „nem szólok vissza, hanem befogom a számat” magjait, amikor nem csapok vissza, és nem csapok az asztalra, hogy „márpedig nekem van igazam!”, amikor elveted azt, hogy türelmes vagy – eljön az idő, amikor ennek az aratását élvezni fogod.

Példabeszédek 28,3. Angol fordítás

3. Mikor egy szegény ember a szegényt nyomja el, az olyan, mint egy váratlan áradás, ami elsöpri az utolsó reményüket.

Miről beszélek? Ha érzelmileg szegény vagy, és egy érzelmileg szegény embertől akarsz kicsikarni szeretetet, kedvességet, megbecsülést. Tehát nincs semmi, amit adnál a másinak, csak akarsz belőle kivenni: „Szeress engem, bátoríts engem, adjál nekem, emelj fel engem, támogass engem, simogass engem, vakard meg a hátamat, mert szükségem van erre nekem! Adjál, adjál, adjál nekem!” Ha ezt akarod megkapni érzelmileg szegény állapotban egy olyan embertől, aki ugyanolyan szegény érzelmileg, mint te, semmije nincs, amit neked adni tudna – erről szól ez az igevers –, akkor mi lesz? Mit fogsz kapni? A semminél is kevesebb lesz! Hogy mondja az Ige? Ez olyan, mint a „váratlan áradás, ami elsöpri az utolsó reményüket”. Semmi nem marad! Mi az eredménye? Egy válás, elhagyott gyerekek, külön családban felnövő gyerekek, sérülések, harag, viszálykodás, és lehet osztozkodni a házon. Borzasztó! Legalább az egyik embernek fel kell ismerni azt, hogy: Nem kapni akarok a másiktól, és nem kikövetelni, hogy nekem szükségem van tőled valamire, hanem adni akarok! Tudom, könnyű erről beszélni, de ezt meg kell tenned neked is, és nekem is. Hosszú még az út előttünk, ahova fejlődhetünk. Értitek, miről beszélek?

Valakinek föl kell magára öltenie a józanságot, és meg kell látnia azt, hogy ez így nem mehet tovább, hogy rossz a kapcsolat! El kell kezdened adni abba a kapcsolatba, nem pedig követelni, és kivenni belőle! Sok olyat láttam, ahol a házasság egy földi pokolnak volt nevezhető. Nincs, és nem volt egymás iránti szeretet, csak düh, és harag, és a megszokásból fakadó frusztráció, hogy: „Hát ez már mindig így marad! Nem lehet ezen változtatni! Annyi mindent megtettem már, nincs változásra remény!” De van! És a változás benned kezdődik el. Benned kell, elkezdődjön a változás, nem a másiban! Úgyhogy kedves nagymama, kedves nagypapa, ha szeretnél jó tanácsot adni a gyermekeidnek, unokáidnak, akkor az ez legyen: Elköltöztél a férjedtől, feleségedtől? Menj vissza, és szeresd! Menj vissza hozzá, és szeresd! De hát nem adja meg nekem azt, amit kértem tőle, amit megígért nekem annak idején, amikor összeházasodtunk. Te megadtad neki? Persze, megadtam. Tényleg? Megbocsátottál neki? Tudom, hogy vannak kivételek. Ha bedagadt szemmel, állal jön haza a gyereked, akkor ne küldd vissza az örjögő férjéhez természetesen. De most nem ezekről a kivételekről beszélek. Hanem arról, hogy ha a fiad hazamegy, hogy: Anyu, a feleségem nem úgy csinálja a töltött káposztát, mint ahogy te, elviselhetetlen íze van! –, akkor mondd neki, hogy: Menj vissza, és edd azt, amit ő főzött neked! Tőlem nem kapsz! A legrosszabb ilyenkor, hogy: Jaj, gyere ide aranybogaram, kicsi fiam, kicsi leányom! Hogy lehet, hogy így bánik veled az a csúnya leány, csúnya fiú? Legyél jó anyós! És ez nem a jó anyósoknak a jellemzője. A jó anyós azt mondja, hogy: Állj rá Isten Igéjére! Tudom, hogy vannak kivételek, és senki ne értse félre. Szeresd a vődet! Szeresd a menyedet! Hoztam egy viccet: két barátnő beszélget. Az egyik elvált, és kérdezi tőle a másik, hogy: Azért volt valami jó tulajdonsága az ex-férjednek? Mire a másik: Volt, de már elköltöttem!

Na, ez nem illett ide, de arra jó volt, hogy egy kicsit megszakítsuk ezt a monotonitást. Lapozzunk vissza az Igére, a Példabeszédek 30-ra, de előtte mondanék még egy saját életta-

paszlatból fakadó történetet, amit nagyon hosszan is el tudnék mesélni, de röviden mesélem, hogy a lényegét megkapjuk, és megfogjuk ebből. Gyerekkoromban megadatott nekem a kegyelem, és nagyon hálás vagyok érte, hogy falun lehettem gyerek. Akkor mi nyolc, tíz, tizenkét évesekként kijártunk a legelőre a libák, meg a tehenek közé, és a patakban gátat építettünk, felduzzasztottuk a patakot, persze a szüleink erről nem tudtak, és ott fürödtünk. Nem volt mély a víz, a gyerekeknek is csak térdig ért, vagy combközépig. Abban a patakban fürödtünk, horgásztunk, amikor szép tiszta volt a vize. Pici kis halacskákat fogtunk, nagyon egyszerű kis felszereléssel. De amikor benne voltunk a vízben, nem csak a partján lógattuk a pecabotot, akkor féltünk valamitől. Féltünk a piócáktól. Én legalábbis nagyon félttem. Nem lehetett megállni egy pillanatra sem, sem leülni, és élvezni a meleg vizet, és azt, hogy süt ránk a nyári nap. Állandóan mozgásban voltunk, én legalábbis, mert többen láttuk, és az én emlékképeimben határozottan ott van előttem, hogy a tiszta vízben a kicsi, 8-10 centiméteres halat a pióca elkapja. Rácuppan a farkára valahogy, és a halacska menekül az árral szemben. És ahogy vergődik, a pióca mögötte van, és nem engedi el. Aztán a kis halacska elfárad, valamelyik fűcsomó mögé behúzódik a pataknak a szélén, és kezdi feladni. De még vergődik, vergődik. Aztán jön a következő pióca, az is rátapad. Eltelik pár perc, már van rajta négy-öt pióca. És eltelt egy negyedóra, és nem láttam mást, csak egy fél öklömnyi barna pióca-kupacot. Teljesen elfedték a kicsi halacskát. Mindegyik rácuppant, és szívta őt. Szívta ki belőle az életet, szívta ki a testnedveket, szívta a vérért. Aztán eltelt egy kicsi idő, a piócák kezdtek róla lefordulni, és a halacskának csak a csontváza maradt, semmi más. Aztán idővel az összes pióca jóllakott, vagy lelépett, és semmi nem maradt abból a halacskából, csak a váza, amit nem tudtak a piócák megenni.

Én ezt láttam gyermekkoromban, és akkor még nem tudtam, hogy igazából a pióca egy élősködő. A pióca, mint egy szúnyog, másnak a vérért szívja azért, hogy saját maga éljen. A saját életenergiáját szívja ki a másiktól az életéből. Az élet a vérben van, ahogy tanítja a Biblia. És amikor te kimész az erdőbe, vagy a vízpartra sétálni, és megcsíp a szúnyog, akkor nem azért mentél oda, hogy megetesd a szúnyogokat. Lecsapod őket, elkergeted, mert nem jó dolog az, hogy a szúnyogok ott marnak téged, és szívják a véredet. A Bibliában egy helyen szerepel ez a kifejezés, hogy pióca, és az itt van a Példabeszédek 30-ban:

Példabeszédek 30,15.

15. A piócának két lánya van: add ide, add ide! E három nem elégszik meg; négyen nem mondják: elég;

Ilyen a pióca: szív, kiszívja, követeli magának, add meg nekem azt, amire szükségem van! Nekem! A pióca önző, nem nézi azt, hogy mire van szüksége a hálnak. Gondolom, sejtéd, hogy miért beszélek erről. Vannak emberek, akik így, piócafént ragadnak más emberekre, közösségekre, gyülekezetekre. Semmi nem érdekli őket, csak az, hogy valamit kapjanak. A mai napon határozott célom az, hogy felhívjam a figyelmedet arra, hogy ne keresgélj ezeket az embereket! Ne keresd, mert úgy is megtalálod körülötted, vagy megtalálod magadon őket. Nem az a kérdés, hogy vannak-e, léteznek-e. Egy valamire szeretném felhívni a figyelmedet, hogy te ne legyél pióca! Te ne legyél az, te vigyázz, te figyelj magadra! Figyelj oda a saját magad indulatára, a saját magad kívánságaira, a saját motivációidra, a saját hozzáállásodra, hogy te ne váljál olyanná, hogy adj nekem, adj nekem, adj nekem! És nem elégszik meg.

Igy az ember nem tud megelégedni, csak Isten tud téged megelégtetni. Ha a házasságban, vagy egy kapcsolatban a folyton ez az „add meg nekem azt, amire szükségem van” megy, ha folyton az megy, hogy „nekem ilyen igényeim vannak, nekem ilyen szükségleteim vannak, és neked kötelességed megadni nekem”, meg van írva, hogy az asszony vesse alá magát a férjének. „Neked kötelességed alávetni magad nekem!” – tudod, kik prédikálják ezt így? A vallásos emberek. De ez egy kiforgatása az Igének. Egyébként meg van írva, kedves férfitársaim, hogy úgy szeressétek a feleségeiteket, mint ahogy Krisztus szereti az egyházat! Ez

kétoldalú dolog. Nem írja a Biblia, hogy mindkettő fele-fele arányban kell, hogy berakjon a kapcsolatba. Hanem azt írja, hogy egyik berak 100%-ot, a másik is ad 100%-ot. Erről tanít a Biblia.

Hiszem, hogy az üzenet lényege átment ma, és megértettétek, amit ezzel szerettem volna mondani. Egy határozott, erőteljes, drasztikus kijelentés most a végére a részemről, és lehet, hogy ez fájni fog, talán nem is érted. De azt mondom neked, hogy feledkezz meg magadról, felejtse el a saját kívánságaidat! Felejtse el a saját szükségleteidet! Felejtse el azt is, hogy azt hangoztatod, hogy: De hát én megérdemlem! Ez legyen az első, amit elfelejtesz magaddal kapcsolatban, hogy te megérdemled! Örülj, hogy nem azt kapod, és nem azt kaptad Istentől, amit megérdemelnél. Sokkal többet kapsz tőle. A mai napon is sokkal többet kaptok Istentől, mint amit megérdemelték. Nem kell a melledet verved soha, semmi miatt, hogy te mit érdemelsz meg. Felejtse el, hogy mi jár neked, és azt, hogy te mit akarsz. Ha szükséged van aratásra, akkor azt előtte meg kell, hogy előzze a vetés.

Ha szükséged van érzelmi aratásra, megbecsülésre, felemelésre, akkor kezd el ezt adni, kezd el ezt vetni! Mint ahogy ha szükséged van gyógyulásra, akkor keresd meg a gyógyítással kapcsolatos igeverseket, és azt ültess el a szívedbe! A mag elsődleges jelentése a Bibliában az Isten Igéje. Nem a pénz, meg nem a húszezres, meg nem különböző cselekedetek, hanem Isten Igéje, Isten beszéde. Azt ültess el magadba! Azt, amit Ő mond neked, és ez a számodra gyümölcsöt fog hozni. Dicsőség Istennek! Halleluja! Így jön egyenesbe az érzelmi életed, így jön egyenesbe az, amire oly régóta vágysz. Ha tiszteletet szeretnél, akkor adjál tiszteletet! Ha megbecsülést szeretnél, akkor adjál megbecsülést! Ha hűséget szeretnél, akkor legyél hűséges! Ha szeretetet szeretnél kapni – mindannyian szeretnénk szeretetet kapni, ez benne van a génjeinkben, hogy vágyunk erre, hogy szeretetet kapjunk –, akkor kezdj el önzetlenül élni, és önzetlenül adni, és ezt fogod aratni! Ha időre van szükséged valakitől, akkor időt vessél! Megértést vessél, és ne keresd azt, hogy megérdemli, vagy nem érdemli meg. Nyugodj meg, mert te sem érdemled meg, Istentől mégis megkaptad. Ez egy nagy titok, amikor Pál apostol a házasságról beszél. De azt mondja, hogy: Én az egyházzól, Istentől, és a Krisztusról szólok. Mi vagyunk az Ő menyasszonya, Ő hogyan bánik velünk? Odacsap nekünk? Állandóan ítélget? Állandóan motivál úgy, hogy ezt tedd meg, tedd meg, tedd meg, tedd meg értem? Ha állandóan nyomást gyakorolsz, ha állandóan arról beszélsz, hogy neked mit kell megtenned értem, ezzel nem fogod azt az eredményt elérni, hogy a másik szívesen, önszántából megtegye érted azt, amit te annyira szeretnél. Érted? Feledkezz meg önmagadról!

Ez egy nagy üzenet. Dicsőség Istennek!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.